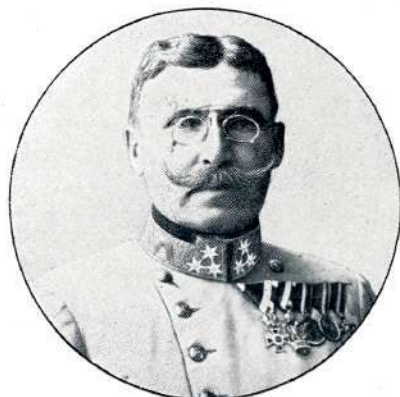

bila tako primerno prirejena za praktično uporabo, vso pozornost. Dela pa, ki so bila izvršena v knjigoveškem tečajju (strokovni učitelj Ivan Dežman), moramo deloma že prištevati umetni obrti. Naravnost čuditi se moramo, kako velik je napredek v knjigoveški obrti od zadnje razstave l. 1905. do sedaj. Ponosni smemo biti, da je tako krasno napredovala domača slovenska obrt. — Otvoritve razstave so se udeležili deželni predsednik baron Schwarz, obrtni referent deželnega odbora deželni odbornik dr. Zajec, vladni svetnik vitez pl. Laschan, kot zastopnik ljubljanskega mesta, predsednik trgovske in obrtne zbornice, Ivan Knez itd. — S številnim obiskom so dostojanstveniki izrazili priznanje Katoliškemu društvu rokodelskih pomočnikov, ki se trudi s strokovno izobrazbo dvigniti gmotni položaj svojih članov in s tem sploh obrtnega stanu.

—j.

MORIC VITEZ PL. AUFFENBERG
novi avstro-ogrski vojni minister

Naše slike.

Poroke v vladarskih rodbinah se smatrajo ponavadi za nekaj proračunanega in konvencionalnega. Poroko pa, ki se je praznovala prošli mesec v avstrijski cesarski rodbini, je sklenilo srčno nagnjenje dveh mladih ljudi. Nadvojvoda Karol Franc Jožef, sedaj 24 let star, je poklican, da nosi nekoč cesarsko krono, kajti za svojim stricem nadvojvodo Francem Ferdinandom postane on prestolonaslednik, ker otroci slednjega nimajo pravice do prestola. Princezinja Cita Parmška je potomka Bourbonov, ki so pred revolucijo vladali Franciji. Poročil je mladi par papežev majordomus msgr. Bisleti, ki ga je Sveti oče nalašč zato poslal iz Rima. Naša slika (str. 476) nam kaže veseli prizor na dan poroke. Kmalu po poroki sta se novoporočenca oglašila tudi v Gorici. Prišla sta nepoznana h grobovom zadnjih Bourbonov na Kostanjevici, koder počiva nevestina stara mati.

Zadnji čas je prinesel tudi razne nevesele pojave v notranji politiki. Revolucija dviga povsod svojo glavo. Na Portugalskem divja boj med republikanci in monarhisti, v

Belgiji so se zvezali liberalci in socialni demokrati, da bi strmoglavili katoličane in vpeljali brezversko šolo, kar se jim pa ni posrečilo. Na Ruskem pa je zopet padla žrtev sovražstva revolucionarjev. Ministrski predsednik Stolypin (ime prihaja od „sto lip“) je bil s carjem navzoč pri slavnostni predstavi v gledališču v Kijevu. Nenadoma počí strel, ki zadene ministrskega predsednika Stolypina. Stolypin je kmalu nato umrl. Večkrat je že bil prej v smrtni nevarnosti. Nihilisti so vrgli v njegovo vilo bombo, ki je hišo razrusila. Stolypinova hčerka je bila tedaj tako ranjena, da so ji morali odrezati obe nogi. S takimi sredstvi delujejo na Ruskem revolucionarji. Stolypinov naslednik je dosedanji finančni minister Vladimir Nikolajevič Kokovcev. (Gl. št. 11, str. 448.)

Tudi v Avstriji imamo težke boje. Socialna demokracija, ki ima v svojem programu razdor monarhije, porabi vsako priliko, da nahujša stan zoper stan. Podraženje živil ji je dalo povod, da hujska mestno in industrialno prebivalstvo proti kmetskemu. Veleindustrijski kapital ta boj rad vidi, in zato podpira v Avstriji velekapital socialno demokracijo ne le v svojem časopisju, ampak tudi z denarjem. Borzijanci in socialisti so šli pri zadnjih volitvah skupaj proti kmetu in obrtniku. To jim je tem laže, ker so voditelji velekapitala in socialne demokracije — Judje. Na Dunaju je socialna demokracija priredila krvave izgrede „proti draginji“. A niso napadali milijonarskih palač in borze, ampak pobijali so šipe na muzejih, razbijali ljudske šole, plenili in zažigali male prodajalne. Na stotine izgrednikov je bilo kaznovanih, judovski voditelji so se pa seveda o pravem času poskrili. Ko je voditelj socialne demokracije dr. Adler v zbornici ostro napadal sodnike, je pa štirikrat ustrelil z galerije socialni demokrat Njeguš na pravosodnega ministra dr. Hohenburgerja, ki ga pa ni zadel. Ena krogla je zadela v pult podpredsednika Pogačnika. — Odstopil je skupni vojni minister Schönauich. Naslednik mu je Auffenberg, ki je bil dosedaj poveljnik v Sarajevu. V njegovem imenovanju se je izpustila beseda „skupni“ vojni minister. To je uspeh Mažarov, ki nečejo skupno armade. Kmalu nato je pa odstopil Gautschev kabinet, in grof Stürgkh je sestavil novo vlado, ki se ji pa še ni posrečilo dobiti večine v zbornici na svojo stran.

Etna je začel zopet silovito bruhati. Velike mase lave so se privalele v dolino. Mesto Kataniyo pa je porušil silni potres.

Sodni dvor učencev je nekaj novega na pedagoškem polju. Na trgovski šoli v Middlesexu se vzgajajo učenci po načelu popolne avtonomije. Tudi disciplino morajo vzdrževati sami med seboj. Za prestopke se sestavi iz učencev samih porotno sodišče, ki sodi tovariša.

Vojska v Tripolisu se vleče brez pravega uspeha za Italijane. Iz nejasnih poročil bi se celo dalo sklepati, da se Italijanom prav slabo godi v Afriki. Mislili so, da bodo kar na mah zasedli celo deželo, a so se grozno ušтели. Vojska stane ogromne vsote, in veliko vprašanje je, ali se ne bo italijansko ljudstvo še bridko kesalo, da so se njegovi politiki tako lahkomisljeno in frivolno pregrešili nad mednarodnim pravom.

